

Dosarul nr. 2ra-92/22
(2-20153415-01-2ra-24012022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Panov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Sergiu Robu, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Robu împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins cererea de apel declarată de către apelantul Sergiu Robu, a fost admisă cererea de apel declarată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, a fost casată integral hotărârea din 26 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 04 decembrie 2020, Sergiu Robu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.S. „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 26/16 din 01 august 2016, a fost angajat la Î.S. „Calea Ferată din Moldova” în calitate de inspector evidență și raportare consumuri energie electrică, termică și alte resurse naturale al serviciului management eficiență energetică pe o perioadă nedeterminată.

A afirmat reclamantul că, ulterior, în temeiul acordului suplimentar nr. 28/16 din 23 august 2016, a fost transferat în calitate de șef al serviciului management eficiență energetică.

A susținut reclamantul că, prin ordinul nr. 228/H din 18 noiembrie 2020 pentru atitudine iresponsabilă și neglijentă față de îndeplinirea obligațiilor de muncă,

manifestată prin nerespectarea art. 9 alin. (2) lit. d¹), g) din Codul muncii, pct. 2 din fișa de post și punctul 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului management și eficiență energetică i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „concediere” conform art. 206 alin. (1) lit. d) în baza art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii al Republicii Moldova.

A menționat reclamantul că, în temeiul ordinului nr. 764 din 18 noiembrie 2020 a fost concediat, cu desfacerea contractului individual de muncă din data de 18 noiembrie 2020, conform art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii (comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv).

A considerat reclamantul ilegale și neîntemeiate ambele ordine: ordinul nr. 228/H din 18 noiembrie 2020 privind atitudinea iresponsabilă și neglijentă față de îndeplinirea obligațiilor de muncă, manifestată prin nerespectarea art. 9 alin. (2) lit. d¹), g) din Codul muncii, pct. 2 din fișa de post și punctul 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului management și eficiență energetică, precum și ordinul nr. 764 din 18 noiembrie 2020 prin care a fost concediat, cu desfacerea contractului individual de muncă din data de 18 noiembrie 2020, conform art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii.

În justificarea concluziei enunțate a înserat prevederile art. 208 alin. (1), 210 alin. (1) Codul muncii, menționând că, n-a fost informat despre desfășurarea unei investigații, nu i s-a cerut o explicație în scris referitor la faptele comise, nu sa indicat temeiurile de fapt ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

A mai indicat reclamantul că, eliberarea din funcție reprezintă o măsură extremă, la care urmează a se recurge numai atunci când față de circumstanțele, conținutul și urmările lor, faptele culpabile impun concluzia că menținerea persoanei vinovate în cadrul colectivului de muncă este imposibilă.

În opinia reclamantului, angajatorul urma să demonstreze culpa angajatului și legătura causală dintre acțiunile lui și prejudiciul adus și ordinul de concediere nu conține motivul concedierii, indicându-se doar articolul din Codul muncii, fără a se indica situația de fapt și circumstanțele care au stat la baza aplicării unei astfel de sancțiuni disciplinare.

Ulterior, prin obiecțiile la referința depusă de către pârât, reclamantul a menționat că, nu-i pot fi imputate reclamantului încălcările comise de o altă persoană, serviciul EMS și inspectorii acestuia, doar gestionează resursele care le sunt atribuite de către serviciul financiar.

A mai afirmat reclamantul că, Sergiu Robu nu este persoana responsabilă de primire-predare a motorinei la întreprindere, lipsurile de motorină indicate în ordin sunt în limita normelor admisibile, pârâtul n-a demonstrat, reieșind din art. 20 alin. (2) Codul muncii, care acțiuni culpabile a comis Sergiu Robu și legătura causală dintre aceste acțiuni și prejudiciul cauzat ca urmare a acestor acțiuni.

Tot, reclamantul a mai indicat că, pârâtul n-a demonstrat prin probe că Sergiu Robu ar fi încălcat în repetate rânduri disciplina muncii și nu-și îndeplinește obligațiile

de serviciu.

A menționat reclamantul că, pârâtul n-a indicat concret acțiunile comise de Sergiu Robu ce se încadrează în temeiul lit. k) art. 86 Codul muncii. Exemplele pârâtului prin care se indică că angajatorul a pierdut încrederea sunt generale și nu se referă la caz, devreme ce pârâtul urma să demonstreze acțiunile concrete ale reclamantului care sunt culpabile, au prejudiciat angajatorul și au dus la pierderea încrederii angajatorului, concedierea fiind o formă de răzbunare pentru faptul că au fost denunțate practici ilegale de însușire a bunurilor întreprinderii, furtul motorinei.

A solicitat reclamantul Sergiu Robu, anularea ordinului nr. 764/DRU din 18 noiembrie 2020 cu privire la concediere, emis de Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, anularea ordinului nr. 228/H din 18 noiembrie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, restabilirea lui Sergiu Robu, în funcția anterior deținută la Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulat parțial ordinul nr. 228/H din 18 noiembrie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, în partea aplicării sancțiunii disciplinare în privința lui Sergiu Robu.

A fost anulat ordinul nr. 764 din 18 noiembrie 2020 cu privire la concediere și a fost restabilit Sergiu Robu în funcția anterior deținută de șef al Serviciului Management Eficiența Energetică din cadrul Î.S. „Calea Ferată din Moldova”.

A fost încasat din contul Î.S. „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul lui Sergiu Robu, salariul mediu neachitat pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data de 18 noiembrie 2020 – 26 martie 2021 în cuantum de 34 458 lei și 40 de bani și repararea prejudiciului moral în mărimea unui salariu mediu lunar de 8000 lei.

A fost încasat din contul Î.S. „Calea Ferată din Moldova” în contul statului suma în mărime de 1333 lei și 75 de bani cu titlu de taxă de stat, de la care a fost scutit reclamantul la depunerea acțiunii prin efectul legii.

Prin încheierea din 26 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost corectată eroare admisă în dispozitivul hotărârii, și anume a fost corectată data emiterii dispozitivului în loc de 10 martie 2021, a fost corectat cu 26 martie 2021.

Prin decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins cererea de apel declarată de către apelantul Sergiu Robu, a fost admisă cererea de apel declarată de Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, a fost casată integral hotărârea din 26 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de către prima instanță, este în contradicție cu faptele constatate, astfel, instanța nu a interpretat corect normele de drept material, concluziile fiind neîntemeiate și contradictorii cu materialele cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 04 decembrie 2020, Sergiu Robu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.S. „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea

prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel a reținut că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 26/16 din 01 august 2016, Sergiu Robu a fost angajat la Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, în calitate de inspector evidență și raportare consumuri energie electrică, termică și alte resurse naturale al serviciului management eficiență energetică pe o perioadă nedeterminată.

Ulterior, în temeiul acordului suplimentar nr. 28/16 din 23 august 2016, Sergiu Robu a fost transferat în calitate de șef al serviciului management eficiență energetică.

La data de 24 ianuarie 2020, Sergiu Robu a semnat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină, prin care Sergiu Robu și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator și s-a obligat să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise, să țină la evidență, să întocmească și să prezinte, în modul stabilit, dările de seamă financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor ce i-au fost transmise, să participe la efectuarea inventarierii, reviziei, altor controale asupra integrității valorilor ce i-au fost transmise.

Prin ordinul nr. 228/H din 18 noiembrie 2020 pentru atitudine iresponsabilă și neglijență față de îndeplinirea obligațiilor de muncă, manifestată prin nerespectarea art. 9 alin. (2) lit. d¹), g) din Codul muncii, pct. 2 din fișa de post și punctul 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului management și eficiență energetică i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „concediere”, în temeiul art. 206 alin. (1) lit. d) în baza art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii al Republicii Moldova.

Prin ordinul nr. 764 din 18 noiembrie 2020, Sergiu Robu a fost concediat, cu desfacerea contractului individual de muncă, pe data de 18 noiembrie 2020, conform art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii (comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temelie pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv).

În acest sens, instanța de apel a reiterat că, la data de 24 ianuarie 2020, Sergiu Robu a semnat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină, prin care Sergiu Robu și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator și s-a obligat să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise, să țină la evidență, să întocmească și să prezinte, în modul stabilit, dările de seamă financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor ce i-au fost transmise, să participe la efectuarea inventarierii, reviziei, altor controale asupra integrității valorilor ce i-au fost transmise.

Prin urmare, la examinarea cauzei în apel, instanța de apel, a reținut că, sancțiunea disciplinară - „concediere”, aplicată în privința salariatului/apelantului Sergiu Robu a fost conform normelor prevăzute de legislația muncii.

Or, prin acțiunile sale Sergiu Robu a dat dovadă de atitudine iresponsabilă și

neglijență față de îndeplinirea obligațiilor de muncă, manifestată prin nerespectarea art. 9 alin. (2) lit. d), g) din Codul muncii, punctului 2 din fișa de post (cod: FPEMS-ȘS-01, ediția 01/2016) și punctului 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Serviciului management și eficiență energetică.

Instanța de apel a mai reținut că, deși a fost efectuată ancheta de serviciu, în cadrul căreia apelantul/reclamant a avut posibilitatea să prezinte probe și explicații pe marginea faptelor imputate, acestea nu și-au găsit justificare.

La caz, nu pot fi reținute concluziile primei instanțe precum că, din încheierea privind finalizarea anchetei de serviciu rezultă că, Sergiu Robu a manifestat un comportament discriminatoriu, în raport cu unii salariați ai CFM, nu a soluționat problemele nemijlocite legate de serviciu, n-a coordonat, n-a supravegheat și n-a monitorizat în modul cuvenit procedurile de achiziție și recepție a motorinei la depozitele de produse petroliere, n-a asigurat măsurile necesare pentru buna organizare și funcționare a EMS, n-a garantat managementul energetic necesar la CFM prin inacțiunea sa la etapele de constatare a lipsei cantităților de motorină în procesul de recepție precum și ulterior acestuia, fapt ce a și constituit temei de aplicare a sancțiunii disciplinare conform art. 206 alin. (1) lit. d) în baza art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat neîntemeiate și cerințele cu privire la restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel just a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel declarată de către apelantul Sergiu Robu, a admite cererea de apel declarată de Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, a casa integral hotărârea din 26 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 28 decembrie 2021, recurentul Sergiu Robu a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului depus, recurentul, și-a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurentul Sergiu Robu, a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 24 ianuarie 2022, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 71, Vol. II).

Prin referința depusă la 18 februarie 2022, reprezentantul intimatului Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, Oleg Tofilat, a solicitat de a considera recursul declarat de către recurentul Sergiu Robu, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă,

recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 11 noiembrie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 28 decembrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal și poșta electronică a copiei deciziei integrale participanților la proces la 27 decembrie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d. 59, 60 Vol. II), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestora de către recurent la actele cauzei lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Sergiu Robu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Sergiu Robu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către recurentul Sergiu Robu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurentul Sergiu Robu, împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat